

Ὁ νεανίας ἐξήγαγε γραφίδα καὶ μελανοδοχεῖον ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἔγραψεν ὅ,τι εἶπεν ἡ Ναθαλία, καὶ ἀφῆκε τὸ γράμμα ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ἀκολούθως ἡ ὥραία ἐνδυθεῖσα τὴν ἐξ ἀλώπεκος μηλωτὴν αὐτῆς, προσηυχῆθη, λαβοῦσα δὲ μεθ' αὐτῆς εἰκόνα τινά, δι' ἧς ἠυλόγησεν αὐτὴν ἡ μήτηρ της, καὶ δοῦσα τὴν χεῖρα πρὸς τὸν εὐδαίμονα ἐραστὴν, ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου, κατήλθε τὴν ὑψηλὴν πτέρυγα εἰς τὴν ὁδὸν, ἀνέβλεψε πρὸς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἀπέμαξε τὰ τελευταῖα δάκρυά της, ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἐλκήθρου, συνεσπειρώθη παρὰ τῷ ἀγαπητῷ αὐτῆς καὶ εἶπεν :

— Ὁδήγησόν με ὅπου θέλεις !

Ὁ ἡνίοχος ἐκτύπησε τοὺς ἵππους καὶ οἱ ἵπποι ὤρμησαν· ἀλλ' αἴφνης φωνὴ κλαυθμηρὰ ἠκούσθη :

— Μὲ ἐγκατέλειψαν τὴν πτωχὴν, τὴν δυστυχή !

Ὁ νεανίας ἐστράφη καὶ εἶδε τρέχουσιν τὴν τροφόν, ἥτις εἶχε μείνει εἰς τὸν γυναικωνίτην πρὸς στιγμὴν ὅπως συλλέξῃ πολυτίμητα τινα κοσμήματα τῆς Ναθαλίας καὶ τὴν ὁποίαν οἱ ἐρασταὶ μας ὀλίγου δεῖν ἐλησμόνησαν.

Συνεκράτησαν τοὺς ἵππους, παρέλαβον τὴν γραίαν, ἐκάλπασαν ἐκ νέου καὶ μετὰ παρέλυσιν ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας εὐρίσκοντο ἔξω τῆς Μόσχας. Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς ὁδοῦ ἔλαμψε μακρόθεν φῶς· ἐκεῖ ἐστράφησαν, καὶ ἡ Ναθαλία εἶδε μικρόν, χαμηλὸν ναῖσκον ἡμικεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνος.

Ὁ Ἀλέξιος ὠδήγησε τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τούτου, φωτισμένου ὑπὸ μικρᾶς, ἀμυδρᾶς φωτιστικῆς, λυχνίας. Ἐκεῖ ὑπέδεχθη αὐτοὺς γέρων ἱερεὺς, κεκυρωμένος ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ἐτῶν, καὶ διὰ τρεμούσης φωνῆς εἶπεν αὐτοῖς :

— Πρὸ πολλοῦ σὰς ἀνέμενον, ἀγαπητά μου τέκνα ! ὁ ἔγγονός μου ἐκοιμήθη ἤδη.

Καὶ ἐξύπνησε μερῶν κοιμώμενον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ ναύσκου, ἔθεσε τοὺς ἐραστὰς πρὸ τοῦ προσκυνηταρίου καὶ ἤρξατο στέφων αὐτούς.

Τὸ μερῶν ἀνεγίνωσκεν, ἔμελε τὰς προσηκούσας εὐχάς, ἐθεώρει μετ' ἐκπλήξεως τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν νύμφην καὶ ἐρίγει εἰς πᾶσαν ὁρμὴν ἀνέμου, ὅστις ἐμυκάτο ἐπὶ τοῦ ἐτοιμορρόπου παρὰθύρου τοῦ ναοῦ.

Ὁ Ἀλέξιος καὶ ἡ Ναθαλία προσήχοντο μετὰ ζήλου καὶ, προφέροντες τὸ καί, ἐθεώρουν ἀλλήλους μετὰ συγκινήσεως καὶ ἡδέων δακρύων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ὁ ὑπέργηρος λευίτης εἶπε τοῖς νεονύμφois :

— Δὲν γνωρίζω καὶ δὲν ἐρωτῶ τίνες εἰσθε· ἀλλ' ἐν ὀνόματι τοῦ μεγάλου Θεοῦ, τὸν ὁποῖον τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ ὁ κρότος τῆς καταιγίδος δεικνύουσιν ἡμῖν — καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην σφοδρῶς ἐπνευσεν ὁ ἄνεμος — ἐν ὀνόματι τοῦ Ἀκαταλήπτου, τοῦ φοβεροῦ μὲν διὰ τοὺς κακούς, ἐλεήμονος δὲ διὰ τοὺς ἀγαθοὺς, ὑπόσχομαι ὑμῖν εὐημερίαν ἐν τῷ βίῳ,

ἂν ἀγαπήσητε ἀλλήλους, διότι ἡ συζυγικὴ ἀγάπη εἶνε ἀγάπη ἀγία, ἀρεστὴ τῷ Θεῷ, καὶ ὅστις τηρεῖ αὐτὴν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ἐκείνον ἀγαπᾷ ὁ Ὑψιστος. Ἀπέλθετε ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους μου !

Οἱ νεόνυμφοι ἔλαβον τὴν εὐλογίαν τοῦ πρεσβύτου, ἡσπάζοντο τὴν χεῖρά του, ἡσπάζοντο ἀλλήλους, ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ καὶ ἀνεχώρησαν.

Ὁ ἄνεμος ἐκάλυψε τὴν ὁδὸν ὑπὸ χιόνος, ἀλλ' οἱ ζῶντες ἵπποι ἔτρεχον ὡς ἀστράπη. Ἐκ τῶν μυκτῆρων αὐτῶν ἐξήρχετο καπνός, ὁ ἐκ τοῦ σώματός των ἀτμός ἐδεινύτο καὶ ἀπῆρχετο ὡς στήλη, καὶ ἡ πτιλώδης χιὼν ἐξεσφενδονίζετο ὡς νέφος ὑπὸ τὰς ὀπλὰς των.

Μετ' οὐ πολὺ οἱ ὁδοιπόροι μας εἰσῆρχοντο ἐντὸς ζοφεροῦ δάσους· οὐδεὶς ὑπῆρχε δρόμος· ἡ γραίᾳ τροφὸς ἔτρεμεν ἐκ τοῦ φόβου, ἀλλ' ἡ ὥραία Ναθαλία, αἰσθανομένη παρ' αὐτῇ τὸν ἀγαπητὸν φίλον της, οὐδένα εἶχε φόβον.

Ὁ νεαρὸς σύζυγος ἀπεμάκρυνε διὰ τῆς χειρὸς πάντας τοὺς κλώνους καὶ ξηροὺς κλάδους τῶν δένδρων, τοὺς ἀπειλοῦντας τὸ λευκὸν πρόσωπον τῆς συζύγου του.

Ἐκράτει αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του, ὅταν τὸ ἔλκηθρον κατήρχετο εἰς τὸ βάθος χιονωδῶν ρυάκων καὶ διὰ θερμῶν φιλημάτων ἀπεμάκρυνε τὸ ψυχρὸς ἐκ τῶν ἄβρων ρόδων, ἅτινα ἔθαλλον ἐπὶ τῶν χειλέων της.

Τέσσαρας σχεδὸν ὥρας ἤλαυνον ἐν τῷ δάσει, διερχόμενοι διὰ μέσου ὑψικορύφων δένδρων.

Οἱ ἵπποι ἤρξαντο ἤδη καταπονούμενοι καὶ μετὰ κόπου ἀνέστυρον τοὺς πόδας αὐτῶν ἐκ τοῦ βάθους τῆς χιόνος· τὸ ἔλκηθρον ἐκινεῖτο βραδέως καὶ ἐπὶ τέλους ἡ Ναθαλία, θλίψασα τὴν χεῖρα τοῦ προσφιλοῦς αὐτῆς, ἠρώτησεν αὐτὸν ταπεινῶνως :

— Θὰ φθάσωμεν γρήγορα ;

Ὁ Ἀλέξιος παρετήρησε περὶ αὐτόν, ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν δένδρων καὶ εἶπεν ὅτι ἡ κατοικία του δὲν ἀπέχει πολὺ.

Τῷ ὄντι, μετὰ τινα λεπτὰ εἰσῆλθον εἰς μικράν τινα πλατεῖαν, ἔνθα ἠγείρετο ταπεινὸς οἰκίσκος ὑπὸ ὑψηλοῦ δρυφάκτου περιβαλλόμενος.

Εἰς προὔπαντησιν αὐτῶν ἐξῆλθον πέντε ἢ ἑξ ἄνδρες, φέροντες δαυλοὺς ἀνημμένους καὶ ὠπλισμένους διὰ μακρῶν μαχαίρων.

Ἡ γραίᾳ τροφὸς, βλέπουσα τὸ ἄγριον καὶ μεμονωμένον τοῦτο οἶκημα, ἐν μέσῳ ἀδιαβάτου δάσους, καὶ τοὺς ἐνόπλους τούτους ἄνδρας, ἀνακαλύψασα δὲ εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἄγριόν τι καὶ ὠμόν, ἐκυριεύθη ὑπὸ φρίκης, ἐκρότησε τὰς χεῖρας καὶ ἀνεφώνησεν :

— Ἀλλοίμονον ! ἐχάθημεν ! ἐπέσαμεν εἰς χεῖρας ληστῶν !

Ἡδυνάμην ἤδη νὰ παρκαστήσω φοβεράν εἰκόνα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀναγνώστου, τὴν σαγηνευθεῖσαν ἀθωότητα, τὸν προδοθέντα ἔρωτα, τὴν ἀτυχὴ ὥραϊαν εἰς χεῖρας βαρβάρων, κακούργων, σύζυγον ἀρχιληστοῦ, μάρτυν φρικωδῶν κακουργη-

μάτων καὶ ἐπὶ τέλους, μετὰ τυραννικὸν βίον, ἐκπνεύσαν ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος ὑπὸ τὸν πέλεκυν τῆς διαιουμένης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀτυχοῦς γεννήτορος· ἡδυνάμην νὰ παραστήσω πάντα ταῦτα πικρὰ, ὡς φυσικὰ καὶ ὁ εὐαίσθητος θὰ ἔχυνε δάκρυα πικρίας καὶ θλίψεως, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει θὰ ἀπεμακρυνόμην τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἐφ' ἧς θεμελιούται ἡ διήγησίς μου. Ὅχι, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, ὄχι !

Τὴν φορὰν ταύτην φύλαττε τὰ δάκρυά σου, ἡσύχασον, ἡ γραίᾳ τροφὸς ἡπατήθη· ἡ Ναθαλία δὲν ἦτο εἰς χεῖρας ληστῶν !

Ἔπεται συνέχεια.

[Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ Α. Γ. Κωνστατινίδου].

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίᾳ συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα ἐπὶ τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ Α. Lutaud

τροποποιηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλην. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὑφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. Α. Δ. Καλλιθωκά, πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 50** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 60**.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Ἐν Ἀθῆναις :

Ἐν Ἑλλάδι δρ. 10. Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ φρ. χρ. 12.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴδιον τεύχος ἐκ σελίδων 400 καὶ πωλεῖται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δραχμῶν 2.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιοδικοῦ τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῇ Γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ δρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ δρ. 9.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσίᾳ στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς **Κορίννης**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὀκάς καὶ 70 δραμίων πωλεῖται ἀντὶ **δρ. 4.25**, ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».